

1856.

Donderdag

No. 101.

21 Augustus.

SURINAAMSCHE GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD. COURANT EN

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 14n. dezer maand No. 99a, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Geheeshaer* op het Melaatschen-Etablissement *Batavia* benoemd, de Officier van Gezondheid der 3e. klasse Dr. C. P. Uhlig.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 15n. dezer maand No. 1001, is aan Koba van Candasia van Dieulefit en hare dochter Keetje, zich schrijvende Keetje Santolina Dieulefit vergund, zich voortaan te noemen:

Jacoba Daphilina Torres en
Keetje Santolina Torres.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo den 18 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 16n. dezer maand No. 1005, zijn tot Leden van de Commissie van Onderwijs benoemd, de Heeren J. von Königslöw en Mr. J. M. Jansen Eijken Sluïters.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 16n. dezer maand No. 1007, is aan Leentje Rijthoven en hare kinderen: Henriette, Anna Rebecka, Rudolf Julius en Pieterella Johanna Rijthoven vergund, zich voortaan te noemen:

Leentje Johanna Pieterella Maij.

Henriette Geertruida Maij.

Anna Rebecka Maij.

Rudolf Julius Maij en

Pieterella Johanna Maij.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

18 Aug. Van den slaaf *Heintje*, geboren in 1831, zoon van *Semire*, toebehoorende aan den boedel J. G. Weijler.

» » Van de slavin *Christina*, geboren in 1795, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan G. E. Gisius.

» » Van de slavin *Constantia*, geboren in 1794, (moedersnaam onbekend), staande onder straatvoogdij van M. F. van der Stede.

» » Van den slaaf *Johan*, geboren in 1836, zoon van *Amaranthe*, toebehoorende aan J. Touro.

» » Van de slavinnen: *Rosalina*, geboren in 1814, dochter van *Christina van Bazel*, *Frederika*, geboren in 1833, dochter van *Louisa*, en *Betje*, geboren in 1854, dochter van *Henriette*, allen toebehoorende voor den vrijdom aan *Christina van Bazel*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 19n. dezer maand No. 1016, is de Heer W. van der Vinne ontslagen als Burger-Kapitein der divisie beneden *Cottica*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Augustus 1856.

Van wege den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt dat, tengevolge van het daartoe door C. C. Bergendaal gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de slavin *Theresia*, geboren in 1808, dochter van *Eva*, toebehoord hebbende aan de Gouvernements plantage *Catharina Sophia*.

En dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren van:

Dorothea Theresia Barg.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

(11657) Ten verzoeken van den Heer Jacob Samuels, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

Ten verzoeken van den Heer John Henrij Thomas, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op DONDERDAG den 21n. dezer, des namiddags ten een ure, zullen de, per 's Rijks schroefboot *Paramaribo* via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 Augustus 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Op DONDERDAG den 21n. Augustus zal door Z. E. den Heer Gouverneur geene AUDIENTIE worden verleend.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,

F. P. KAMERLING.

Administrative Politie.

Uithoofde van de noodige verbeteringen der straten zullen gedurende eenige dagen voor rij- en voertuigen worden afgesloten:

1o. De *Grave of Soldaten straat*, van af het huis en Erf La. B No. 13, bewoond door den Heer J. F. Betten, tot aan de *Viotte brug*.

en 2o. De *Wanica straat*, van af de *Drambranders gracht* tot aan den Landgrond *Boniface*.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DULCKINCK.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

Volgens de *Daily News* wordt het hoofd-doel van het Bulwer-Clayton tractaat het best bereikt, wanneer de Engelsche regering terugtreedt van de in Mosquito en op de Baai-eilanden aangenomen stelling, want te oordeelen naar de besluiten in de groote bijeenkomst van democratische afgevaardigden te Cincinnati aangenomen, kan men als zeker aannemen, dat de bovendrijvende partij in de Unie er naar streeft, de staten in Centraal Amerika van het hoofd-doel van genoemd tractaat—de neutraliteit van den handelsweg over de landengte tusschen de beide zeeën—los te maken. Zoo als de stand der zaken tegenwoordig is wordt aan die neutraliteit door de bezetting van Ruatan en door het Engelsche beschermheerschap over Mosquito, volgens dit blad meer nadeel toegebracht dan ze bevorderd wordt; of beter gezegd, wordt door het vasthouden aan beide punten een zeer groot voordeel op het spel gezet voor een nietig voordeel.

Aan den *Times* wordt uit Parijs gemeld dat daar een schrijven is ontvangen van de hertogin van Saksen-Coburg (prinses Clémentine), inhoudende, dat zij de haar door keizer Napoleon toegedachte jaarwedde van 200,000 francs bepaaldelijk afslaat. Zij werpt verder de beschuldiging van zich af, dat zij zelve of iemand van harentwege bij de tegenwoordige regering van Frankrijk een aanzoek van dien aard zoude gedaan hebben.

—Naauwelijks is het proces van Palmer wegens zijne vergiftiging door strychnine afgelopen, of een nieuw proces ter zake van vergiftiging door ditzelfde middel zal aangevangen worden, en wel tegen een rijk grondeigenaar uit Leeds, William Dove genaamd, wiens vrouw, 27 of 28 jaren oud, gestorven is onder stuiptrekkingen gelijk aan die, welke den dood van den heer Cook vergezelden.

Het proces zal te York dienen en reeds zijn alle maatregelen genomen, om het den 10den Julij te doen aanvangen. Alles doet zien, dat het niet minder de belangstelling zal opwekken dan het proces van Palmer, althans te oordeelen naar de gesprekken, die te dier zake thans reeds te Leeds en in het graafschap York gevoerd worden.

William Dove woonde vóór zijne arrestatie in het dorp Burley, nabij Leeds, en stond aldaar goed ter naam, tot dat zijne vrouw zich in de maand December des vorigen jaars plotseling ongesteld gevoelde, waarop de chirurgijn Morley van Leeds ontboden werd. De verschijnselen harer ziekte gaven pijn in de maag te kennen en eene verstoring in hare verstandelijke vermogens. Ondertusschen waren er nog geen sporen van organische verstoringen of van eene ernstige ziekte. Door de hulp van den heer Morley verbeterde de gezondheids-toestand van mevrouw Dove; doch in de maand Februarij jl. stortte zij weer in en bevond zij zich in een erger toestand dan twee maanden te voren.

Den 23sten Februarij gaf de heer Dove aan zijne vrouw een weinig gelei. Zoodra zij deze geproefd had, klagde zij over de bitterheid daarvan en voegde er zelfs de woorden bij: „William! hebt ge niet het een en ander in de gelei gedaan?” Dove antwoordde hierop: „Ja; namelijk een weinig van het geneesmiddel, dat u voorgeschreven is.” Den volgenden dag, zijnde Zondag, kon zij zich niet naar de kerk begeven. Maandags morgen ontbeet zij met haren man, doch spoedig daarna werd zij door eene hevige kramp aangevalen. Haar ligchaam beefde, alsof het onder den invloed van een galvanischen schok was geweest.

Den 29sten Februarij ondervond zij in tegenwoordigheid van haren man een nog heviger aanval; hare ademhaling werd moeilijk; haar geheele ligchaam werd als het ware verstijfd. Mevr. Dove zeide daarop tot haren man dat zij eenig drinken wenschte, waarna hij iets in een wijnglas schonk, hetwelk hij aan zijne vrouw gaf, en, nadat deze het geleedigd had, schoon maakte. „O, wat smaakt dit slecht en wat brandt dit! het is zeer bitter.” Eenige minuten daarna ondervond zij zuik een hevige kramp, dat zij gilde; hare oogen stonden strak; de personen die haar omringden, schudde zij hevig de handen; haar ligchaam kromde zich in een halven cirkel, zoodat zij op hare beenen en op haar hoofd rustte. Nagenoeg in dezen staat bleef zij twee dagen lang en toen stierf zij.

De heer Morley die zich overtuigd had, dat de heer Dove op twee verschillende tijdstippen zich ten zijnen huize strychnine had laten geven, gaf eenigen argwaan te kennen nopens den aard der ziekte, waaraan mevr. Dove gestorven was. Eene lijkschouwing had dien ten gevolge plaats, en zoo werd bevestigd door de heeren Nunneley en Morley, dat het ligchaam strychnine bevatte. Haar dood werd dus aan vergiftiging toegeschreven. Zelfs zijn beiden van oordeel dat haar minstens viermaal dit vergif is toegediend, en telkenmale in eene dosis van verscheidene greinen.

Dove heeft verklaard dat hij zich dit vergif had laten geven, doch alleen om daarmee de ratten in zijn huis te doden. Men weet overigens niet wat hem tot de misdaad heeft kunnen vervoeren, want hij leefde met zijn vrouw oogenschijnlijk op een voet van hartelijke tegenwoordigheid.

—Uit Noord Amerika verneemt men dat de heer Adams uit Michigan in het congres eene redevoering heeft uitgesproken, ten gunste van eene door hem ingediende bill, waarbij een vreemdeling eerst na een verblijf van 21 jaren in de Unie genaturaliseerd kan worden en buitendien aan vreemde misdadigers en bedelaars het stemrecht ontzegd wordt, opdat zooals de spreker zeide geene Europeesche lijfeigenen de verkiesingen beheerschen en de vrijheden der Amerikanen in gevaar brengen kunnen.

In den senaat te Washington zou de kwestie van de beleediging den heer Summer in genoemd ligchaam door zijn medelid Brooks aangedaan, in behandeling komen.

—Volgens berigten van de Kaap de Goede Hoop is het voornaamste geschil tusschen het Kaffer opperhoofd Moshesh en de zoogenaamde boeren in eene grensscheiding gelegen. Eerstgemelde zou namelijk de teruggave vorderen van een vijftigtal pachthoeven, die naar zijn voorgeven op het grondgebied der Kaffers gelegen zijn.

De gouverneur der Engelsche kolonie, van zijnen kant beducht voor een aanval der Kaffers, heeft intusschen bij de wetgevende vergadering eene bill ingediend tot oprigting van een korps vrijwilligers.

Overigens is men in de kolonie er op uit landverhuizers tot zich te lokken, ten welken einde agenten zullen worden gehezigd, die desulken, welke daartoe lust hebben, met de behoeften der kolonie, vooral met opzigt tot den landbouw, zullen bekend maken; terwijl verder het crediet der kolonie zal worden aangewend om dit doel te beter te bereiken. Besluiten in dien zin zijn reeds door de wetgevende vergadering aangenomen, waaronder ook een behoort tot het sluiten eener leening ten bedrage van 200,000 p. st. rentende 6 pCt., waarvan echter in het eerste jaar geen schuldbrieven meer dan tot een bedrag van 50,000 p. st. mogen worden uitgegeven.

—De *Times* bevat een schrijven uit Turin, waarin gezegd wordt dat aan de manschappen

van het Engelsch-Italiaansch vreemden legioen, die geen Sardiniers zijn, bij de afdanking de keuze gelaten zal worden, om zich naar Canada, de Kaap de Goede Hoop, of naar de Italiaansche nederzetting in Buenos Ayres te begeven, ten welken einde reeds een Engelsch agent naar Malta op weg is.

—De magistraat van Bow-Street heeft zekeren Richard Dunne tot opsluiting in een krankzinnigengesticht veroordeeld. Die man beweerde in liefdesbetrekking te staan met koningin Victoria en de prinses Mary Cambridge beiden! Hij schreef haar voortdurende de meest hartstogtelijke brieven, waarin hij haar beurtelings rendez-vous gaf, onder aanbeveling van daarbij toch vooral de grootste geheimzinnigheid in acht te nemen. In een zijner brieven aan de koningin Victoria schreef hij onder anderen met driemaal onderschrapte woorden: „Neem u in acht voor prins Albert; hij is zeer jaloersch, en indien hij wist dat gij de mijne zijt, dan liet hij mij gewis vermoorden.” Ter audientie eischte hij dringend eene zitting met gesloten deuren, ten einde de bijzonderheden van zijne liefdesbetrekking met de koningin te kunnen mededeelen; iets, dat hem natuurlijk geweigerd werd. Hij bevindt zich reeds in een der stedelijke krankzinnigengestichten.

Frankrijk.

Volgens het *Journal des Débats* vindt de vraag hoe het komt, dat de keizer van Rusland nog geen gezant te Parijs benoemd heeft, eenvoudig daarin hare beantwoording, dat de krooningsfeesten te Moskou op handen zijn, waarop de keizer al de grooten zijns rijks wil vereenigen. Tegen dien tijd worden zelfs de gezanten bij de vreemde hoven terug geroepen en het zou dus ondoelmatig zijn, voor den afloop van deze plegtigheid, iemand naar Parijs te zenden. Of deze uitlegging de ware zij, blijft daargelaten; onwaarschijnlijk is zij niet.

—De Russische admiraal Paniotin, die gedurende den laatsten oorlog met zijn klein eskader aan de vervolgingen der Engelsche schepen heeft weten te ontsnappen, en door den czaar deswege tot den gravenstand verheven is, wordt met zijne familie spoedig te Parijs verwacht. Hij heeft eene Engelsche vrouw getrouwd.

—De Krim is nu geheel door de Fransche troepen ontruimd, hebbende de maarschalk Pelissier den 7 Julij de laatste door hem bezette plaatsen aan de Russen overgegeven. Zoo is dan in drie maanden eene ontruiming bewerkstelligd, die aanvankelijk den schijn had van eens zoo lang te zullen duren en zal het Russisch grondgebied tijdens de krooning des keizers van Rusland geheel van vreemde troepen gezuiverd zijn. In de eerste dagen van September zal ook Turkye geheel ontruimd wezen.

—Onder de bijzonderheden, die nopens de laatste volksbeweging in Spanje medegedeeld worden, behoort ook, dat o. a. te Valencia niet minder dan acht fabrieken door de oproeringen in brand zijn gestoken.

—De keizer heeft aan eenige schilders de taak opgedragen, om eenige der gewigtigste gebeurtenissen van den laatsten tijd op het doek te vereeuwigen, zoo als de inneming van Sebastopol, het teekenen van het vredes-tractaat, de terugkomst van het Fransche leger uit de Krim, de doop van den keizerlijken prins, enz. De heer Yvon is belast geworden met het beleg van Sebastopol, ten welken einde hij reeds naar de Krim vertrokken is, om op de plaats zelve zich met de localiteit bekend te maken. Den heer Thomas Couture is de taak opgedragen den doop van den keizerlijken prins te schilderen.

Duitschland.

In de Duitse dagbladen duurt de storm tegen Denemarken voort, en zelfs de meest bezadigde komen er openlijk voor uit, dat men te Kopenhagen een gevaarlijk spel speelt en dat Duitschland zich tot geen prijs aan zulk een onnadelijke behandeling kan noch mag onderwerpen. Reeds is gewag gemaakt van de voorstellen, die door Pruisen, in gemeenschap met Oostenrijk, onlangs aan het Deensche kabinet zijn gedaan nopens het wederregtelijk verkoopen der *Holstein-Lauenburgsche Stadtdomeinen*, welke onbetwistbaar onder de jurisdictie des Duitschen bonds staan. Meer dan 14 dagen, nadat deze voorstellen zijn gedaan, en gedurende welken tijd dit kabinet zich niet verwaardigde hierop eenig antwoord te geven, verscheen te Kopenhagen eene tweede verordening, waarbij bevolen wordt, den voorgezonden verkoop voort te zetten en tot al de domeingoederen in deze beide Duitse hertogdommen uit te strekken.

Hierop heeft de Deensche regering een antwoord gegeven, dat zoo het in woorden werd uitgedrukt, ongeveer op het volgende zou neerkomen: „Pruisen of Duitschland heeft het gewaagd mij voorstellen te doen over hetgeen ik goedvind te verrigten, maar hierover bekreun ik mij niet het minste; thans doe ik eerst, wat mij het meest behaagt, en de minachting met welke ik op deze voorstellen nederzie; is zoo groot, dat ik de tegenwoordige verordening, afkondig, alvorens nog eenig antwoord op deze nota's te geven." Het is althans in dien zin, dat de handelwijze van Denemarken algemeen in Duitschland wordt beoordeeld. Van daar dan ook, dat reeds de eerste stappen aldaar zijn gedaan, om deze ernstige aangelegenheid voor de regtbank des bondsdags te brengen. Tot dat einde is reeds een afschrift der Oostenrijks-Pruissische nota, aan de onderscheidene Duitse regeringen toegezonden. Men heeft zich hiermede te meer gehaast, omdat de bondsvergadering, weldra hare zittingen, gedurende eenigen tijd, zal verdagen.

Eenige dier dagbladen dringen er op aan, dat de bondsvergadering, de vereeniging van Holstein en Lauenburg met Denemarken, tot een en denzelfden staat voor wederregtelijk zal verklaren. Hiertegen wordt echter aangevoerd, dat de groote mogendheden het daarop betrekking hebbende Londensche protokol hebben goedgekeurd; maar het is niet minder waar, dat de bondsdag dit protokol niet geratificeerd of op eenige andere wijze de legaliteit der voorgezonde ineenstemming erkend heeft. Wel voorziet, dat ten deze bij den bondsdag op geen goed gevolg kon gerekend worden, heeft Denemarken altoen het verzoek van ratificatie, afzonderlijk, tot de onderscheidene bondsregeringen gerigt.

Nadat nu Oostenrijk en later ook Pruisen, dit protocol onderteekend hadden, werden naar alle overige Duitse havens bijzondere agenten gezonden, om deze mede tot die ratificatie over te halen. Rusland ondersteunde dit als zijne eigene zaak. Deze pogingen mislukten echter en leden dadelijk schipbreuk bij Beijeren, dat in weergwil van de Russische voorspraak door eene nadrukkelijke weigering heeft geantwoord, welk voorbeeld dan ook door de overige Duitse regeringen gevolgd werd.

Naar men nu uit Weenen verneemt, is reeds eene tweede zeer ernstige Pruisisch-Oostenrijksche nota naar Kopenhagen afgezonden, en zoo als de zaken thans staan, zal men, indien Denemarken niet toegeeft; weldra Duitse executietroepen naar Holstein zien marcheren; niet zoo als vroeger ter onderwerping der hertogdommen maar ter handhaving van het Duitse regt.

— Het is bijna ongelooflijk maar toch waar dat in den nacht van 3 op den 4 Juli in het naburige Taunus gebergte, alsmede in het

bergachtige gedeelte van Thüringen, de weerglazen 1 graad onder nul zijn gedaald, ten gevolge waarvan het veldgewas met rijp bedekt was. De schade welke hierdoor bijzonder aan den wijnstok werd veroorzaakt is zeer groot. De oudste lieden kunnen zich niet herinneren iets van dien aard in dit jaargetijde bijgewoond te hebben.

Belgie.

Op den 6 Juli is te Aalst het metalen standbeeld van Thierry Maertens, die in Belgie de boekdrukkunst invoerde, met groote plegtigheid onthuld. De hertog en hertogin van Brabant waren ter bijwoning uit Brussel aangekomen en met veel geestdrift ontvangen. Het standbeeld, het werk van Jean Geefs, is zeer fraai, de houding waardig, doch natuurlijk, de uitvoering onberispelijk. Maertens is staande voorgesteld, gekleed met een tabbaard met lange lusingende met bont gevoerde mouwen. Hij houdt in de eene hand een raam met beweegbare letters en toont met de andere aan de menigte eene proef van den *Speculum Peccatorum*, welke hij op de naast hem staande drukpers heeft getrokken.

Het voetstuk is ook zeer fraai; op eene der zijden leest men het volgende opschrift: „Aan Thierry Maertens, die het eerst in Belgie de Boekdrukkunst heeft ingevoerd en achtervolgelijk in zijne vaderstad, te Antwerpen en te Leuven werkplaatsen oprichtte, en die niet alleen door zijne Latijnsche, Grieksche, Hebreeuwsche en andere uitgaven, maar ook door zijne geschriften en zijn professoraat bij de hoogeschool te Leuven een onsterfelijken roem heeft verworven, hebben de regering en de bevolking van Aalst dit gedenkteken opgerigt uit gelden van den staat en van bijzondere personen, 1856." Het monument heeft 30,000 fr. gekost.

— Onder de vele gediachten, ingekomen ter mededinging naar den uitgelooften prijs, ter gelegenheid van den 25sten gedenkdag van 's konings inhuldiging, was er een, dat tot op opschrift voerde *Adam en Eva*.

— Het schijnt dat de door den Czaar uitgevaardigde amnestie ten gunste der Polen reeds eene scheuring onder hen heeft veroorzaakt. Eenigen hunner, hunne positie in het buitenland moede, en voor zich eene betere toekomst in Polen hopen, wenschen zich namelijk te onderwerpen. Anderen, die zich onder de banier scharen van prins Czartoryski, weigeren hardnekkig van die amnestie gebruik te maken, terwijl weer eene andere fractie, zamengesteld uit meer gecompromitteerde militairen, en eenige burgers, reeds een protest heeft in het licht gegeven, gedagteekend Parijs 15 Junij. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat de verbannen Polen reeds door hunne emigratie alleen de plegtige verbindtenis hebben op zich genomen, om niet weer in hun land te keeren, indien zijne onafhankelijkheid, zijne integriteit en zijne souvereiniteit niet tevens verzekerd wordt.

Griekenland.

De bladen zijn opgevuld met beschouwingen over de Grieksche aangelegenheden. Vooral de Duitse bladen behandelen de zaak uitvoerig. Hoofdzakelijk zeggen zij het volgende: In de Parijsche conferentie, waar de Grieksche kwestie ter sprake kwam, verklaarden Engeland en Frankrijk, dat, hoezeer zij ook wenschten hunne troepen van daar terug te trekken, het hun echter toescheen, dat

zulks niet zonder gevaar voor de openbare rust in dat koninkrijk kon geschieden, zoo lang er niet een betere staat van zaken was geboren. Van de zijde der overige groote mogendheden, werd dit gevoelen niet bestreden en schenen zij zelfs bereid hiertoe de hand te bieden, maar men konde het niet eens worden nopens de middelen die tot dat einde door Engeland en Frankrijk werden voorgelagen. Ten gevolge hiervan kwam het tot geen besluit, en bleef de zaak hangende. Men had toen alle redenen om te gelooven, dat, na verloop van eenigen tijd, deze beide mogendheden van hare eischen zouden afzien en met eigen beweging hare troepen zouden terugtrekken. Door het toenemen der rooverijen in Griekenland, die bij het verminderen der occupatietroepen in Turkije ligtelijk weder een staatkundig karakter konden aannemen, is dit uitzicht niet alleen vervallen, maar zelfs geheel verdwenen, doordien de Engelsche en Fransche regeringen thans, meer dan ooit, op de vroeger verlangde speciale garantien zijn teruggekomen, als eene onmisbare voorwaarde voor het terugtrekken harer troepen. Zij zijn zelfs nog verder gegaan, en hebben niet alleen het aantal harer troepen vermeerderd, maar tevens aan de overige kabinetten op officiële wijze verklaard, dat zij deze occupatie zullen voortzetten, tot dat maatregelen zullen zijn genomen, door welke zij overbodig kunnen geacht worden. Ofschoon in de voorgezonde nota's, deze maatregelen niet, nader omschreven zijn, is toch daaruit ligtelijk op te maken, dat zij op gewichtige veranderingen in de politieke en administratieve organisatie des lands uitloopen. De Grieksche regering, aan welke eene gelijksoortige nota werd gerigt, heeft dan ook niet het stilzwijgen bewaard. In hare repliek betreurt zij, dat in de jongste tijden hier en daar beklagenswaardigheden en rooverijen hebben plaats gegrepen, maar zij beweert tevens dat dit nog niet bewijst dat geheel Griekenland zich in een staat van anarchie bevindt, en dat de regering niet de magt bezit om de openbare rust te handhaven. Zij beoogt wijders, dat zij dit met meer gevolg zou kunnen doen indien de vreemde troepen het land verlieten, waar hare tegenwoordigheid slechts dient om in de gemoederen eene groote gisting te onderhouden. De oorlog met Rusland was daerom eenige aanleiding tot deze occupatie; het is derhalve ook niet meer dan natuurlijk en billijk, dat thans, nu de vrede tusschen al de belanghebbende mogendheden is hersteld, deze occupatie ook weder op moet houden. De Grieksche regering verwacht te meer, dat aan haar verlangen in deze zal worden voldaan, naar mate zij zich overtuigd houdt, dat de Westersche mogendheden voor haar met vriendenschappelijke gevoelens zijn bezielde, enz. Dit alles wordt natuurlijk van de zijde van Rusland nadrukkelijk ondersteund, vooral, omdat men te St. Petersburg, niet weinig gebelgd is over deze verlengde en zelfs versterkte occupatie. Naar men met zekerheid weet, heeft prins Gortschakoff in dien geest te Weenen te verstaan gegeven, dat, daar de vrede thans hersteld is, Rusland natuurlijk weder in zijn regt van beschermende mogendheid, met opzigt van Griekenland, is getreden en men derhalve, zonder de inwilliging van het Petersburger kabinet, deze occupatie van Griekenland niet konde voortzetten, veel minder versterken. Het schijnt dat men te Weenen de zaak mede uit dit oogpunt beschouwt. Hoe de kwestie beslist zal worden, moet uaderblijken. Intusschen is het zeker, dat koning Otto zich alleen tot dat einde, naar Parijs begeeft.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Katoen. Den 20sten dezer, 25 balen schone van Plantaadje George Hendrik, a 28,75 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 19den dezer, Z. M. Schoener de Adler, kommandant Holtzapfel van Curaçao.

Idem, het schip *Wijbrandus Udo*, kapt. Brouwer, van Amsterdam.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huijdekoper.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijssner.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

[11663] Heden overleed alhier, na een smartelijk lijden van vijf dagen, in den jeugdigen leeftijd van 15 jaren, onze veelbeminde Pleegzoon JOHANNES PETRUS KRAIJENBURG.

Coronie, 13 Augustus 1856.

C. B. KRAIJENHOFF VAN WICKERA.

E. A. KRAIJENHOFF VAN WICKERA,

geb. SWAEN.

Strekken deze zoo tot algemeene als bijzondere kennisgeving.

Ten voordeele der *Protestantsch Surinaamsche Mettray*, biedt de ondergeteekende ad 50 Cts. aan: **LEERREDE** door hem uitgesproken bij de aanvaarding zijner bediening alhier, den 12den April 1852, en verkrijgbaar bij

VAN SCHAICK.

Societät: ONS GENOEGEN.

Algemeene Vergadering op Zaterdag den 23sten Augustus 1856, des avonds te half acht uur.

Ballotage. (11640)

(11643) De ondergeteekende voornemens zijnde binnen zeer korten tijd de kolonie te verlaten, verzoekt bij deze zijne Crediteuren hem zoo spoedig mogelijk te willen voldoen, daar hij anders hoe ongaarne ook, andere maatregelen aan de hand zal moeten nemen.

Paramaribo, den 21 Augustus 1856.

J. C. JONGENEEL,

Mr. Schoen en Laarzenmaker.

J. C. GOMPERTS,

Vendumeester,

zal **MORGEN** om 9 ure verkoopen:

Vaatjes extra Rolpens, vaten Koolteer, Kouzen en Sokken, eene partij **GLASWERK**, een **COMBUIIS** en voor rekening dien het mogte aangaan: pakken **STROO PAPIER**, enz.

[11660]

Wordt te Huur aangeboden:

Een geschikte **NEGER** (*Ingenieur en Smid*); adres bij

[11641]

H. C. LEVIJ.

H. J. CURIEL

heeft ontvangen per kapt. P. REIJNTJES:

Hammen, gerookte Tongen, Saucijsjes, Worst en Rolpens in flesschen en in vaatjes, Zuurkool, Andijvie, Bloemkool, Boeren dito in vaatjes, Bloemkool in potten, tobb. Hariug, Ansjovis, groene Erwtten, Capucijnders, *Haantjes BIER* in oksh, in halve tonnen en in manden van 25 ft., oksh. **ROODEWIJN**, heele en halve amen Patent Olie, **BROODSUIKERS**, Notenmuscaat, bittere en zoete Amandelen, Kaneel, Anijszaad, Piemont, Genua Olie, Bitter Koekjes en Thee Banket, Chocolaadjes, Pistasjes, Crackkers, jongens en meisjes Muisjes in fleschjes, **DADELS** per pond en per stoop, Juffers Amandelen, Rozijnen, Pruimedanten en Vijgen in stooopen, O. L. **GEMBER** in potten, **VRUCHTEN** op Brandewijn, **SPAANSCH** OLIVEN, Augurken, gem. Zuur, Tuinboontjes, Dop-Erwtten, Tuinworteltjes, Rollades en Fricadels in blikjes. (11659)

Aangebragt per het schip *Suriname*, en te bekomen bij

H. J. A. VISSER:

BOTER, z. m. en Leidsche **KAZEN**, Edammer dito, **HAMMEN**, Saucijsjes en Worst, kippen Stokvisch, groote **BROODSUIKERS**, Genever, Patent Olie in amen en pullen, dubb. Prinsesse en Valker **BIER**.

Schoenen in soorten, Elegante Flambards, Ital. **STROOHOEDEN** en **PETTEN** in soorten.

SIGAREN en **ROOKTABAK**, Geurige groene en zwarte **THEE**.

Nesten Trommels, bittere Amandelen en Anijszaad, en veel meer andere **Goederen**.

Is nog steeds voorzien van diverse

ingelegde **GROENTEN**.

Paramaribo, den 20 Augustus 1856.

(11658)

J. VOET

heeft ontvangen per de schepen *Wilhelmina* en *Suriname*:

Eene partij **Manufacturen**, waaronder: Jaconets, Calico's, wit Katoen, effen en geruit Cambrics, linnen **DRIL**, Satinet, zwart Satijn, zwarte en gekleurde Voeringzijde, etc. etc.

Boter, potten **Bloemkool**, manden Selterawater in $\frac{1}{2}$ kruiken, groene **ERWTEN** en Capucijnders.

Thee-Banket, Genua Olie etc.

Paramaribo, den 18 Augustus 1856.

(11662)

(11642) Aangebragt per Kapt. Reijntjes, en verkrijgbaar **à CONTANT** bij

VOET & Co.
Versche Provisien en **Broodsuiikers**.

Aangebragt per het schip *Suriname*, en te bekomen bij

G. W. DE MEZA:

Boter, Kaas, Aardappelen, Bier in okschoofden en bij 't dozijn, Genever in fusten en bij de kelder, extra **GENUA OLIE** in flesschen, **PATENT OLIE** in heele en halve amen, Banket in kisten en bij de flesch, roode **WIJN**, **SIGAREN** in soorten, **BROODSUIKER**.

Schoenen in soorten, Kruidenierswaren, etc. etc. (11661)

J. P. HAASE JR.

heeft per het schip *Suriname*, Kapitein Reijntjes ontvangen:

Versche Provisien, waarbij **GROOTE MANDEN** Nieuwe **AARDAPPELEN**.

ingelegde Groenten, diverse Vleeschen en Rookzalm in blik, *allerbeste* groene en zwarte **THEE**, alle soorten

SPECERIJEN, Banket, en Broodsuiikers, Tabak, Snuf en *fijne* Havana en Manilla **SIGAREN**, Compositie Kaarsen, roode en Madeira **WIJN** in kisten, $\frac{1}{2}$ kruiken **SELTERSWATER**, manden en okschoofden best wit Valker **BIER**.

Extra zwaar zwart Vesten **SATIJN**, zwart en blaauw Laken, Heeren **SCHOENEN**, fijn Linnen Katoen, Huisman's en fijn blaauw **LINNEN**, Pool en Vries Bonten, witte Broeken en Boeseroenen, zwart en wit Garen en meer andere Plantaadje

Uitdeelings-goederen.

Paramaribo, den 16 Augustus 1856.

(11644)

Gedrukt bij J. C. MULLER & Co.